

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

IX. De Cyrilli epistolis pro orientalibus episcopis scriptis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

nouerunt eum suscepisse fidem a se directam, & in eius subscripsisse confirmationem, pacem cum eo & eius fecerunt Concilio, damnantes Nestorium, & suscipientes Maximianum, qui pro illo factus fuerat episcopus, dubitantibus adhuc ex eis aliquibus Cyrillo communicare, putantibus eum errasse, & postea veritatem agnouisse; & culpantes Ioannem, cur ab eo non expetierit capitulorum eius damnationem. Ex altera autem parte quidam de palatio, per Eulogium presbyterum & apocrisarium Alexandrinæ ecclesiæ, culpauerunt Cyrillum, cur suscepit ab orientalibus episcopis duarum confessionem naturarum, quod Nestorius dixit & docuit. Sed & Valeriano Iconii, & Acacio Melitenensi, episcopis, hoc ipsum de Cyrillo videbatur.

De Cyrilli epistolis pro orientalibus scriptis.

CAPVT IX.

SCRIPSIT ergo eis Cyrillus in defensionem orientalium episcoporum, & pro duabus vnus Christi naturis. Et superfluum non esse reor interponere aliqua huic operi ex ipsis epistolis, ad confusionem Alexandrinorum Phantasiatarum vel Corrupticularum, gloriantium de Cyrillo tamquam de patre atque auctore suo. Commonet ergo Eulogium presbyterum suum Cyrillus, & dicit: Reprehendunt quidam expositionem, quam fecerunt orientales, & dicunt: Cur duas naturas nominantibus eis, passus est audire, aut etiam laudauit Alexandrinus episcopus? Alii vero dicunt idem dixisse Nestorium. Dicunt & illum sic sapere, surrepentes nescientibus subtilitatem. Oportet enim culpantibus nos illa dicere, quia non omnia quæ dicunt hæretici, fugere aut refutare decet. Multa enim confitentur, sicut & nos confitemur. Velut Ariani, quando dicunt patrem, qui creator est omnium & Dominus, numquid propter hoc fugere consequens est huiusmodi confessiones? Sic in Nestorio, licet duas personas* asserat, significans diuersitatem carnis & Verbi: (altera enim Verbi natura, altera carnis est) sed tamen nequaquam vnitatem confitetur nobiscum. Nos autem vnientes hæc, vnum Christum, vnum Filium,

Concil. Tom. 12.

LII ij

* asserat,

eundem vnum Deum confitemur. Et iterum: Nestorius itaque in suis expositionibus simulat se dicere, vnus filius, vnus Dominus: sed refert filiationem ad solum Dei Verbum. Cum autem venerit ad dispensationem, rursus alium Dominum, qui ex muliere est, seorsum hominem dicit, copulatum dignitate, æquo honore, quia habet copulationem ad Christum. Quomodo non apertum est, duos eum dicere Christos, si Christus ad Christum habet coniunctionem, alter ad alterum? Qui vero ex oriente sunt, nihil tale dicunt: voces autem diuidunt solum. Diuidunt autem secundum hunc modum, vt alias quidem Deo decibiles esse dicant, alias autem humanas, alias autem communes factas, tamquam habentes simul & quod Christo Deo decibile est, & quod humanum, verumtamen dictas ab vno eodemque Christo. Et non sicut Nestorius alias quidem Deo Verbo seorsum tribuit, alias autem ei qui ex muliere est, tamquam alteri filio. Item Acacio Melitenensi episcopo scribens inter alia sic dicit: Nestorius etenim Christum seorsum nominari dicit Dei Verbum, habere autem coniunctionem ad Christum continuam. Putas ergo, non duos Christos apertissime dicit? Orientales vero Christum vnum & filium, & Deum, & Dominum confitentur se adorare, eundem ex patre secundum diuinitatem, & eundem ex sancta Virgine secundum humanitatem. Duarum namque naturarum vnitionem factam dicunt, tamen vnum Christum, vnum Filium, vnum Dominum confitentur aperte factum. Et in sequentibus concordans aliquatenus tomopapæ Leonis Cyrillus, sic dicit: Sunt aliqua vocum maxime Deo decibiles, aliqua vero sic rursus hominem condecetes. Alia autem quemdam ordinem obtinent, ostendentes Filium Deum existentem & hominem simul. Et idem: Quando enim Philippo dicit: *Tanto tempore vobiscum sum, & non cognouistis me? Philippe, non credis quia ego in Patre, & Pater in me est? Qui videt me, videt & Patrem.* Et, *Ego & Pater vnum sumus:* Deo decentissimam affirmamus vocem. Quando vero Iudai-cum increpat populum, illud dicens: *Si filii Abraham essetis, opera utique Abraham faceretis: nunc autem queritis me interficere hominem, qui veritatem vobis locutus sum; hoc Abraham non fecit:*

Ioan. 14.

Ioan. 10.

Ioan. 8.

homini decenter hæc dicta dicimus. Huius epistolæ sequentia duarum naturarum probabilem continent expositionem: cuius tamen pro huius operis compendio omnia ponere intermisimus necessaria documenta. Valeriano autem Iconii ita rescripsit: Vniuersi orientales episcopi simul cum domino meo religiosissimo Antiochenorum episcopo Ioanne, per scriptam manifestamque conditionem clarum constituere vniuersis, quoniam pollutas quidem Nestorii nouitates condemnant anathematizantque nobiscum, & nullatenus eas vnquam sermone dignantur, sed euangelica & apostolica sequuntur dogmata, & patrum confessionem nullo modo contristant. Confessi sunt enim & ipsi nobiscum, quia Dei genitrix sit sancta virgo; & non addiderunt, quia Christi genitrix sit, sicut inquit, qui Nestorii infelices & respuendas opiniunculas curant, sed inquit palam, vnum esse Christum & Filium, & Deum ex Deo, ex patre ante omne sæculum ineffabiliter genitum Dei Verbum, in vltimis vero temporibus hunc ipsum etiam ex muliere secundum carnem: ita vt idem ipse sit simul Deus & homo, perfectus in deitate & perfectus in humanitate idem ipse, & vnam eius esse personam, nullo modo diidentes in duos filios, aut Christos, aut Dominos. Si ergo quidam mentientes dicunt alia quædam præter hæc sapere illos, non eis credatur, sed sicut impostores & fallaces secundum patrem suum diabolum proiciantur, vt non perturbent eos qui recte ambulare desiderant. Si vero & epistolas sibi met componentes quidam circumferunt, velut ex persona clarorum virorum, minime oportet præsumere de his. Qui enim semel scripto confessi sunt fidem, quomodo poterunt alteram scribere, velut ex pœnitentia reuocati, vt recte sapere non velint? Alloquere fraternitatem quæ apud te est. Te, qui nobiscum sunt, in Domino salutant. In hac conclusione epistolæ suæ, in qua dicit Cyrillus: Si vero epistolas sibi met componentes quidam circumferunt, &c. probat Hypatius Ephesinorum episcopus in collatione quam contra Acephalos suscepit iussione Iustiniani principis, medio Strategio comite sacrarum largitionum in palatii loco, qui dicitur Hepta, contra Cyrillum epistolæ hic fecisse mentionem scriptæ ad Marim

Perſam, quem neque Cyrillus condemnandum iudicauit, neque Neſtorianum eſſe in ipſa ſua notauit epiſtola. Et hæc ſunt, quæ Cyrillus ſcripſit in deſenſionem orientalium epiſcoporum pro duabus vnius Chriſti naturis. Quam quicumque tunc minime receperunt, hos eſſe puto auctores Acephalorum, qui neque Cyrillum habent caput, neque quem ſequantur oſtendunt. Tunc & Euoptius Ptolemaidis Pentapoleos regionis epiſcopus, accipiens exemplar literarum Theodoriti, qui ſcripſerat contra duodecim capitula Cyrilli, direxit illud Cyrillo, vt reſponderet ad ea, & ſua capitula exponeret. Quod gratiſſime ſuſcipiens Cyrillus, fecit interpretationem capitulorum ſuorum, duodecim addens expoſitiones, quo videretur plenam pro eis reddere rationem. Itaque Cyrillo ſuſcipiente & defendente fidem orientalium epiſcoporum, & ſua capitula exponente, pax & vnitas eccleſiis reddita eſt. In qua pace gaudente eccleſia, inimicus pacis, æmulus vnitatis, non quieuit aduerſus eam mouere vaſa ſua, & ſuperſeminare zizania.

De Neſtorianorum ſcandalo, & monachis Armenia.

C A P V T X.

Libri hæreticorum non legendi.

NESTORII namque ſectatores, videntes libros illius blaſphemos non poſſe proferri in publicum, eo quod Synodo Ephesine anathematizante, fuerunt condemnati, & imperiali lege prohibitum fuerat, ne quis eos legere auderet aut defendere; tunc cœperunt Diodori Tarſenſis & Theodori Mopſueſtenæ ciuitatis epiſcopi, & aliorum epiſcoporum, qui contra Eunomium & Apollinarem vnius naturæ aſſertores, libros compoſuerant duas in Chriſto oſtendentes naturas in vna perſona, (quod Neſtorius ſic non dixerat) circumferre volumina: & ſimpliciſſimos quoſque decipere cupientes, aiebant non ſapuiſſe noua Neſtorium, ſed antiquorum patrum proſecutum fuiſſe doctrinam; & in tantum ſtudii geſſerunt, vt ipſa eorum volumina malitioſe in Syrorum linguam & Armeniorum atque Perſarum transferrent. Sed hæc vbi agnouerunt Acacius Melitenenſis, & Rabula Edeſſæ ciuitatis epiſcopus, (de quo Ibaſ ſucceſſor eius in epiſtola ſua dicit: hunc præſumpſit, qui omnia præſu-